

38 De Ramsbecker molen

Een molen werd in Ramsbeck voor het eerst in een belastingoverzicht van de Keulse keurvorst bisschop Maximilian Heinrich in 1685 genoemd. Spielmann, een keuterboer, *“had de timmermanswerkplaats nodig, bewoonde de molen in het dorp, had echter nog een huis.”* Deze Spielmann benutte dus een van de molenschoepen voor de aandrijving van een zaagmachine, terwijl de andere door de molenaar werd gebruikt voor het malen van het graan. Volgens de mondelinge overlevering kreeg boer Jobst Nölcke, ook wel *“Hüttemann”* genoemd, deze molen van de keurvorst bij diens verblijf in Ramsbeck in ruil voor een bijenvolk.

De huidige, oude watermolen in Ramsbeck stamt uit het jaar 1810 en had drie molenschoepen, wat uniek was voor heel Westfalen-Lippe. Blijkbaar werd de graan-, resp. zaagmolen aanvullend nog gebruikt voor de productie van olie uit koolzaad of vlas. Omstreeks 1865 werd de molen-technische uitrusting vernieuwd. In die tijd kreeg de familie Gordes de molen in eigendom. Aan het begin van de 20ste eeuw dreef een van de waterschoepen een turbine aan voor de productie van elektriciteit voor het beneden dorp van Ramsbeck, voordat de hele plaats in 1922 op het openbare elektriciteitsnet werd aangesloten. Daarna vergrootte molenaar Fritz Gordes de graanmolen door het in loonwerk dorsen van graan in een van de naburige gebouwen. De dorsmachine was via een transmissie met de molen verbonden. Ook enkele mijnwerkers behoorden tot de regelmatige klanten.

Het laatste graan werd in 1956 door Gustav Nölke, *“Stöves”* genoemd, gedorst en gemalen. Omdat de oude, goed geconserveerde watermolen in Ramsbeck met zijn drie molenschoepen een uniek cultuurgood is in de deelstaat NRW, werd hij in 1983 onder monumentenzorg geplaatst. De molenvereniging *“Alte Kornmühle Ramsbeck e.V.”* wil de molen zo goed mogelijk restaureren en deze weer *“met leven vullen”*.